

שבוע טוב מאולפנת חורב

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהְרֶן קַח מִטָּף... – הרב עודד

וכהכרת הטוב ומיד שולח אותן לקרוא למשה. כך זוכה יתרו להיות חותנו של משה. חז"ל מלמדים אותנו כי כל המכיר טובה לחברו, סופו שמכיר בטובתו של מקום, ובאמת יתרו שיש לו תכונה נפלאה זו של הכרת הטוב, הוא הראשון שמכיר טובה לקב"ה "וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֲצִילוּ מִיַּד מִצְרַיִם... וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְרוּךְ ה' אֲשֶׁר הֲצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם... עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹקִים" (י"ח ט')

גם משה מתגלה בפרשת שמות במידת הכרת הטוב, כאשר מקבל משה את השליחות הגדולה לגאול את ישראל, הוא איננו יכול ללכת מבלי להיפרד מיתרו וליטול ממנו רשות. על הפסוק "וַיִּלֶּךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יִתְרוֹ חֵתֵנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלֶכָה נָא וְאֶשׁוּבָה אֶל אֲחֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדִם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם" (ד' י"ח). אומרים חז"ל (מדרש תנחומא שמות ט"ז) "בשעה שאמר לו הקב"ה למשה: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה. אמר ליה משה: ריבון העולם איני יכול, מפני שקבלני יתרו ופתח לי את פתח ביתו ואני עמו כבן, ומי שהוא פותח פתחו לחבירו נפשו הוא חייב לו... וכך אמר משה לפני הקב"ה: ריבון העולם קבלני יתרו ונהג בי כבוד אלך שלא ברשותו? לכך כתיב וילך משה אל יתרו חותנו"

מכאן למדים עד כמה גדולה היא מידת הכרת הטוב, שמשה איננו יכול לקיים את ציווי ה', וגאולת ישראל מתעכבת כביכול, בשל הכרת הטוב, עד שמשה נוטל רשות מיתרו שפתח לפניו את ביתו וגידלו כבן. הרעיון הזה של הכרת הטוב בא לידי ביטוי בשם יהודה שנקרא כך על ידי לאה אמו "וַיִּתְּאֶמֶר הַפֶּעַם אֹדְדָה אֶת ה' עַל כֵּן קָרָאתִי שְׁמוֹ יְהוּדָה" (בראשית ל"ט ל"ה) ואנו קרויים בתואר "יהודים" על שמו. תכונה זו של הכרת הטוב חשובה מאוד בעבודת המידות וראוי לה שתהא מוטבעת בנו באופן יסודי ועמוק. אשר על כן בכל יום אנו מתעררים והמילה הראשונה שאנו אומרים היא "מודה אני..."

על הפסוק בפרשה "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהְרֶן קַח מִטָּף וְנִטְהַר יְדָךְ עַל מִיַּמֵּי מִצְרַיִם עַל נַהֲרֹתֶם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל מַקְנֵה מִיַּמֵּיהֶם וַיְהִי דָם וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים" (שמות ז' י"ט) אומר רש"י "אמור אל אהרן – לפי שהגין היאור על משה כשנשלך לתוכו לפיכך לא לקה על ידו לא בדם ולא בצפרדעים ולקה על ידי אהרן" גם על הפסוק "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהְרֶן נִטְהַר אֶת מִטָּף וְהָיָה אֶת עַפְרָן וְהָיָה לְכַנֵּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם" (ח' י"ב) אומר רש"י, "אמור אל אהרן – לא היה העפר כדאי ללקות על ידי משה לפי שהגין עליו כשהרג את המצרי ויטמנהו בחול ולקה על ידי אהרן" וכן מופיע במדרש תנחומא (סי' י"ד) "ומפני מה לקו המים והעפר על ידי אהרן? שכך כתיב: 'אמור אל אהרן קח מטף וגו'. אמר רבי תנחום: אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, המים ששמרוך בשעה שהושלכת ליאור, ועפר שהגין עליך כשהרגת את המצרי, אינו דין שילקו על ידיך. לפיכך לקו על ידי אהרן". כלומר הכרת הטוב של משה כלפי היאור וכלפי אדמת מצרים, לא מאפשרת למשה להכות בהם על מנת שלא להיות כפוי טובה ורק אהרון יכול לעשות זאת. כמובן שהכרת הטוב כלפי חפצים דוממים שאין להם זיכרון ורגשות אינה למענם, אלא כחינוך לנו להיות מכירי טובה אפילו כלפי טבע דומם, ואם כלפי הטבע, כלפי בני אדם על אחת כמה וכמה.

הרעיון של הכרת הטוב מובלט מאוד בתחילת ספר שמות. יתרו זוכה להיות חותנו של משה, בזכות הכרת הטוב שהייתה לו. כאשר חוזרות בנותיו מן המרעה, לשאלת אביהן יתרו "מַדּוּעַ מִהֲרַתְּנָן בְּאֵי הַיּוֹם" עונות הבנות "וַיִּתְּאֶמְרֶן אִישׁ מִצְרַיִם הֲצִילָנוּ מִיַּד הָרָעִים וְגַם דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁקֵן אֶת הַצֵּאֵן וַיִּתְרוּ מְשִׁיב" וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו וְאִיזוֹ לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ וַיֵּאכַל לֶחֶם" (שמות ב' י"ח) יתרו לא מבין איך בנותיו לא הזמינו את משה לביתו כהכנסת אורחים

בנות והורים יקרים,

ברצוננו לעדכן אתכם בנעשה באולפנא בשבוע החולף:

בשבת האחרונה יצאו בנות שכבת ח' לשבת שכבה באולפנת נווה דקלים בניצן.

הבנות יצאו ביום שישי בבוקר וביקרו במוזיאון גוש קטיף שבניצן. הן שמעו את סיפורו של גוש קטיף מאז הקמתו, ואת

סיפור המאבק והגירוש. את הסיור הדריכו מדריכים תושבי הגוש. הביקור היה משמעותי ומרתק.

נושא השבת היה "בונים אישיות" ובמהלך השבת שמעו הבנות שיחות מהמרצה האורח, אורן זרגרי, בנושא זה.

הבנות נהנו מאירוח ברמה גבוהה באווירה מצוינת ובהרבה הפתעות וצ'ופרים.

תודה גדולה לרכזת השכבה שירה פרידמן ולמחנכות יהודית מושקוביץ, עליזה ונמק, רחלי גרינבוים ולמשפחותיהם על

ליווי השבת, על הארגון וההשקעה הרבה, עד הפרטים הקטנים.

שכבת ז' יצאה השבוע לפעילות 'בוקר כיתה'. הבנות נהנו מהאווירה המגבשת ומפעילות שהכינו בעצמן.

בהזדמנות זו, ברצוננו להודות למשפחות המארחות על פתיחת בתיהם - משפחות בוטח, חזן, הורדוס וקרמאייר.

תודה גדולה למחנכות השכבה תהילה כץ, שירה שרקי, שבי קמפינסקי ושרה עוז על הליווי.

לבת לכבה ח'

בוקר כיתה - לכבה ז'

השבוע צוין באולפנא שבוע השפה העברית, לרגל יום הולדתו של אליעזר בן יהודה שחל בשבוע זה. לכבוד המאורע, צוות לשון הכין מרכז הלמידה מעשיר ומושקע שהורכב מארבע תחנות מגוונות: תחיית השפה העברית, עברית לתקופותיה (המקרא, חז"ל ימי הביניים והעברית החדשה), ניבים ופתגמים מהמקרא וחיידושי לשון. הבנות נהנו מאוד מלימוד התכנים ומהמשחקים הלשוניים שהועברו במרכז הלמידה. תודה רבה לרכזת לשון, המורה חנה חן ולמורות אורית גלילי ותמר מרכוס על ההשקעה המרובה.

בפעילות מדריכות עסקו הבנות בנושא מימוש הייחודיות של כל אחת. לאחר מכן שמעו שיחה מפי הרב שאול סיאני שעסקה בחשיבות לימוד התורה בחיינו. בהמשך הערב נהנו הבנות מסדנת תכשיטנות כייפית וצבעונית במיוחד.

מזל טוב לצוות:

לרבקה טרופ להולדת הנכד

מזל טוב לבנות שחגגו השבוע את יום הולדתן:

שבת שלום

הרב עודד מייזליש

זצוות האולפנא

